

[Rahbæk Møller]

bejder loyalt for den nye regering. Sådan er det, og sådan er det selvfølgelig også tænkt for disse samfundsrepræsentanter, det giver sig selv. Naturligvis er der da ingen, der vil foreslå at skifte samtlige bankbestyrelser ud, hver gang vi har valg.

Angående kapitalmarkedsrådet sagde økonomiministeren, at dets formål kun var at vurdere Perspektivplan II. Det er da muligt, at det var dets hovedopgave, men i det arbejde, der faktisk nåede at blive påbegyndt i den meget kort tid, det eksisterede, indgik en hel række ting, der ikke direkte havde berøring med Perspektivplan II. Jeg tror da også, ministeren vil være enig med mig i, at det var en rent politisk beslutning af Hartlingregeringen, at den er nedlagt. Det fulgte simpelt hen af et ændret folketingsflertal og en ændret regering.

Jeg har kommenteret de fleste bemærkninger hos hr. Ellemann-Jensen og hr. Kjølgaard og hr. Askjær Jørgensen.

Jeg konstaterede, at fru Janne Normann dog var enig med os i nogle ting, nemlig at kapitalmarkedsrådet enten skal bruges eller skal ophæves. Det synes vi sandelig også. Principielt synes vi, det skal bruges.

Hr. Brusvang mente, at SF ønsker statskapitalisme. En væsentlig del af vores forslag går faktisk ud på øge folketingets magt over for regeringen. Det er da vist det stik modsatte af statskapitalisme, men sådan er der jo så meget.

Hr. Ib Christensen var tilhænger af vores forslag, hvad angår Nationalbanken. Det er jeg glad for. De øvrige bemærkninger var en mere generel agitation for retsforbundets økonomiske politik. Dem skal jeg ikke kommentere nærmere, men blot sige, at vi ikke er tilhængere af en flydende valuta.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg har ikke noget ønske om at forlænge diskussionen, men jeg vil bare gerne tage afstand fra hr. Rahbæk Møllers påstand om, at regeringen skulle være tilhænger af en monetaristisk politik. Det har man også set i visse aviscommentarer at vi skulle være. Vores holdning er, at man ikke – sådan som monetaristerne tror det – kan bruge et enkelt middel i den økonomiske politik. Vi tror ikke på, at man kan styre udviklingen ved at bestemme pengemængden og udelukkende

ved at gøre det. Men det, jeg har forsøgt at gøre rede for i dag, er, at vi ikke mener, man kan udelukke os fra også at bruge renten som styringsmiddel. Jeg mener oven i købet, at vi er temmelig nødt til, sådan som situationen er, at anvende renten som styringsmiddel. Hvis man kunstigt ved hjælp af en række institutionelle foranstaltninger sætter renten ned eller bruger helt andre midler, er jeg bange for, at man afskærer sig fra at styre udviklingen i den retning, vi ønsker. Den retning, vi ønsker, er jo, at vi får nedsat betalingsbalanceunderskuddet, og at vi får højere beskæftigelse.

Men efterhånden som det lykkes at forbedre konkurrenceevnen, sådan som det skete meget markant i 1980, og som det forventelig også vil ske her i 1981, vil det også være muligt at følge med det rentefald, man må forudse der vil finde sted internationalt. Når vi kommer så vidt, vil vi selvfølgelig også støtte bestræbelser for et lavere renteniveau. Det er ikke udtryk for en monetaristisk politik, men derimod udtryk for, at vi ønsker at benytte alle styringsmidler, herunder også renten.

Stavad (S):

Hr. Rahbæk Møller anfægtede mine udtalelser om, at det foreliggende forslag vil indebære, at man, hver gang der skiftes regering, også ville skulle skifte flertallet af repræsentantskaberne og bestyrelserne ud i vores pengeinstitutter. Jeg vil godt bede hr. Rahbæk Møller læse de bemærkninger, som hr. Rahbæk Møller sandsynligvis selv har været med til at forfatte. Man siger, at man ikke ønsker at bruge det norske system med, at det er stortinget, der udpeger de medlemmer, der skal udpeges til repræsentantskabet og bestyrelserne, og man slutter med at sige:

»Det er regeringen, hvis politik repræsenterer folketingets flertal, der bør være repræsenteret, hvis der skal være tale om styring.«

Mener hr. Rahbæk Møller så, at der skal sidde nogle marionetter, som skal have besked af regeringen om, hvordan de skal stille sig i enhver situation, så at man kan sætte hvem som helst ind i bestyrelserne? Uanset om de har en holdning eller de ikke har en holdning, skal de have besked fra oven om, hvilken holdning de skal tage i en given situation. Det må være konsekvensen, hvis ikke